9. ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1965 - 1966

Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1966 - 1967 ἐξελέγη παμψηφεὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος.

Συγκλητικὸς ἐκ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1966 - 1967 ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης.

Κατόπιν ἐκλογῆς τῆς Σχολῆς, διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας ὁ κ. Δημήτριος Πάλλας, διαδεχθεὶς τὸν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποχωρήσαντα καθηγητὴν κ. Ἀναστάσιον Ὀρλάνδον.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας κ. Διονύσιος Ζακυθηνὸς ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος διωρίσθη πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὀργάνώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ νεο-ιδρυθέντος Πανεπιστημίου τῶν Πατρῶν.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας κ. Νικόλαος Τωμαδάκης ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μιλάνου.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1965, ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Κωνσταντῖνος Μερεντίτης ἐξεφώνησεν ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, μὲ θέμα: «Ὁ ἔρως τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας παρὰ Πινδάρῳ».

Κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 1965, ὁ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Ν. Β. Τωμαδάκης ἐξεφώνησεν ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, μὲ θέμα: «Ἱστορικοί, ἀπομνημονευματογράφοι καὶ ποιηταὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος 1821 - 1830».

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας κ. Κωνσταντῖνος Ἠλιόπουλος ἐξεφώνησε τὸν ἐναρκτήριον λόγον του ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὴν 31ην Μαρτίου 1966, μὲ θέμα: «Ἡ πολιτικὴ τῆς Ρώμης εἰς τοὺς Λατίνους συγγραφεῖς καὶ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις αὐτῶν».

Τὴν Κυριακὴν 28ην Νοεμβρίου 1965 ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἐτέλεσε τὸ καθιερωμένον ἐτήσιον Μνημόσυνον τῆς Μεγάλης αὐτῆς εὐεργετρίας ἀειμνήστου Σοφίας Σαριπόλου ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Ναῷ τῆς Καπνικαρέας, καθ' ὃ εἶπε τὰ κατάλληλα ἐπιμνημόσυνα λόγια ὁ κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Ν. Β. Τωμαδάκης.

Τὴν 6.30' τῆς Παρασκευῆς 3ης Δεκεμβρίου 1965 ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἐτίμησε τὸν ὁμότιμον καθηγητὴν αὐτῆς κ. Ἀναστάσιον Ὀρλάνδου, ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει αὐτῷ τοῦ «Χαριστηρίου» τιμητικοῦ τόμου (ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ 75ετηρίδι του ὑπὸ συναδέλφων, μαθητῶν καὶ φίλων).

Ἐν ἀρχῇ ὡμίλησεν ὁ κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς κ. Ν. Β. Τωμαδάκης, εἶτα τὸν τιμώμενον προσεφώνησαν ὁ πρύτανις, κ. Λ. Φιλιππίδης ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ πρύτανις κ. Δ. Κορωναῖος ἐκ μέρους τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Μαρινᾶτος ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Μ. Μανούσακας ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς του, ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Daux ἐκ μέρους τῶν Ξένων ἀρχαιολόγων, ὁ Πρόεδρος κ. Π. Πουλίτσας ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Κοντολέων ἐκ μέρους τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, οὓς πάντας εἶτα ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ηὐχαρίστησεν ὁ καθηγητὴς κ. Ὀρλάνδος, ὅστις καὶ ὡμίλησε (μετὰ προβολῶν) μὲ θέμα «Ἡ πρόσφατος ἀναστήλωσις τῆς Καταπολιανῆς τῆς Πάρου καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς προκύψαντα εὑρήματα καὶ πορίσματα».

Τὴν ἑβδομάδα τῆς Διακαινισίμου συνῆλθεν εἰς Χανιὰ Κρήτης τὸ Β' Διεθνὲς Κρητολογικὸν Συνέδριον (τὸ Α' συνῆλθεν εἰς Ἡράκλειον τὸ 1961, τὸ Γ' θὰ κληθῇ τὸ 1971 εἰς Ρέθεμνον), ἑορταζομένης τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἐπαναστάσεως 1866 - 1869, μὲ συμμετοχὴν 250 συνέδρων Ἑλλήνων καὶ ξένων (καὶ 100 συνοδευόντων αὐτοὺς προσώπων), μεταξὺ τῶν ὁποίων προϊστοριολόγοι, ἀρχαιολόγοι, φιλόλογοι, ἱστορικοί, ἱστοριοδίφαι, βυζαντινολόγοι καὶ μεσαιωνολόγοι, νεοελληνισταί, ἀνθρωπολόγοι καὶ ἐκπρόσωποι διαφόρων ἐπιστημῶν. Τὸ συνέδριον διηρεῖτο εἰς τέσσαρα τμήματα (ἀρχαιολογικόν, ἀρχαιογνωστικόν, μεσαιωνολογικόν, νεοελληνικόν), διωργανώθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν Χανίοις Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ὁ Χρυσόστομος»

ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Β. Τωμαδάκη. Κατ' αὐτὸ ἀνεκοινώθησαν περὶ τὰς 150 διαλέξεις καὶ ἀνακοινώσεις, ἐγένοντο δὲ γόνιμοι συζητήσεις, ἐκδρομαὶ καὶ ἐπισκέψεις εἰς ἀρχαιολογικοὺς καὶ ἱστορικοὺς χώρους.

Πλὴν τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου (καὶ κοσμήτορος τῆς ἡμετέρας Σχολῆς) μετέσχον οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Ἰω. Καλιτσουνάκης, Σπ. Μαρινᾶτος, Ἀπ. Δασκαλάκης, Γ. Ζώρας, Γ. Κουρμούλης, Στ. Κορρές, Γ. Σπυριδάκης καὶ Δ. Πάλλας καὶ οἱ ὑφηγηταὶ κ.κ. Δ. Οἰκονομίδης, Μίνως Κοκολάκης, Νικ. Λιβαδάρας καὶ Ν. Παναγιωτάκης, πολλοὶ διδάκτορες καὶ ἐκ τοῦ κατωτέρου διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σόφιαν τῆς Βουλγαρίας συνῆλθε κατ' Αὔγουστον τοῦ 1966 τὸ συνέδριον τῆς Ἑταιρείας Σπουδῶν Βαλκανικῆς καὶ Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης. Παρίσταντο περὶ τοὺς 800 ἐπιστήμονες ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν, περὶ τοὺς τεσσαράκοντα πέντε δὲ ἦσαν οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι. Ἐκ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς παρίσταντο ὁ κ. Ἀπ. Δασκαλάκης, ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρείας, ὁ κ. Διον. Ζακυθηνός, ἐπίτιμος πρόεδρος αὐτῆς, ὁ κ. Θ. Τζαννετᾶτος καὶ ὁ κ. Γ. Κόλιας. Ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἀνακοινώσεις ἐγένοντο ἐκ μέρους Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, ἐκτὸς τῶν πολυπληθῶν ἐπεμβάσεών των κατὰ τὰς συζητήσεις. Κατὰ τὴν γενικὴν συζήτησιν τῆς πρώτης ἡμέρας ὡμίλησαν ὡς εἰσηγηταὶ ὁ κ. Ζακυθηνὸς διὰ τὴν Βυζαντινὴν καὶ ὁ κ. Δασκαλάκης διὰ τὴν νεωτέραν ἱστορίαν, ἀνεγνώσθη δὲ ἡ εἰσήγησις τοῦ ἀπουσιάζοντος καθηγητοῦ κ. Μαρινάτου. Κατὰ τὴν τελευταίαν δημοσίαν συνεδρίαν τῆς ὁλομελείας ἀνετέθη ἡ ἀποχαιρετιστήριος ὁμιλία εἰς τὸν κ. Ἀπ. Δασκαλάκην, ὁ ὁποῖος ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων ἀνήγγειλεν ὅτι κατόπιν προτάσεως τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ ἐκτελεστικοῦ συμβουλίου, τὸ προσεχὲς συνέδριον τῆς Ἑταιρείας σπουδῶν Βαλκανικῆς καὶ Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης θὰ συνέλθῃ εἰς Ἀθήνας κατὰ Μάϊον 1969.

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς κ. Σπυρίδων Μαρινᾶτος κατὰ Μάρτιον τοῦ 1966 προσεκλήθη, ὡς ἐπίσημος ξένος τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰς γενομένας ἐργασίας ἀνυψώσεως εἰς τὰ δύο σπέη (λαξευτοὺς ναοὺς) Ραμσῆ τοῦ Β' ἐν Abu Simbel καὶ ὅπως δώσῃ ἀνὰ μίαν ὁμιλίαν εἰς τὰ πανεπιστήμια Καΐρου καὶ Ἀλεξανδρείας. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καΐρου ἀνεπτύχθη τὸ θέμα περὶ σχέσεων ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου τοῦ Μεσαίου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νέου Βασιλείου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Μυκηναϊκοῦ ἰδίως πολιτισμοῦ ἀφ' ἑτέρου. Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀλεξανδρείας ἀνεπτύχθη τὸ θέμα τῶν πνευματικῶν σχέσεων κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, ἰδίᾳ τὰ κατάλοιπα Αἰγυπτιακῶν στοιχείων εἰς

τὴν μυθολογίαν καὶ τὸ ἔπος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε θερμὴ καὶ ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας τῆς Αἰγύπτου παρέθεσε δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μαρινάτου.

Κατὰ Μάϊον τοῦ 1966 ὁ κ. Σπ. Μαρινᾶτος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, ὅπως δώσῃ ὁμιλίαν περὶ τῶν τελευταίων προόδων τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Πύλου. Ἡ ὁμιλία, ἐκθέτουσα ἰδίας ἐρεύνας τοῦ ὁμιλητοῦ ἐξετυπώθη ἤδη εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος.

Ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Ὀκτωβρίου ὁ κ. Σπ. Μαρινᾶτος ἐδίδαξεν ἐν Αὐστραλίᾳ. Προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Sydney ὡς ξένος καθηγητὴς (visiting professor), διὰ τὸ χειμερινὸν τρίμηνον (Trinity Term) τοῦ 1966, ὅπερ διαρκεῖ ἀπὸ Ἰουνίου μέχρις Αὐγούστου. Ἡ σειρὰ τῶν μαθημάτων (Ἀρχαιολογία καὶ Ἱστορία τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ) διεξήχθη μετὰ θρησκευτικῆς ὄντως πρσηλώσεως τῶν φοιτητῶν. Τὸ ἑβδομαδιαῖον φρονιιστήριον ἐκ δύο ὡρῶν παρηκολούθησαν μόνον δεκὰς φοιτητῶν (οἱ λεγόμενοι ἐκεῖ Honor Students) καὶ τὸ πρσωπικὸν τῆς Faculty of Arts καὶ τῆς Faculty of Classics. Κυρίως ἀνελύθησαν καὶ ἑρμηνεύθησαν χωριὰ τοῦ Ὁμήρου καὶ Ὁμηρικαὶ ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι νῦν μόνον καθίστανται νοηταὶ κατόπιν τῶν προόδων τῆς Μυκηναϊκῆς ἀρχαιολογίας.

Κατόπιν ἰδιαιτέρας παρακλήσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐδόθη καὶ μία σειρὰ τριῶν δημοσίων Πανεπιστημιακῶν ὁμιλιῶν ὑπὸ τὸν τίτλον The Rise of a Civilisations of Heroes and Gods.

Ἡ ἐπιτυχία καὶ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν ὁμιλιῶν, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔφεσιν τοῦ νεαροῦ Αὐστραλιανοῦ Ἔθνους πρὸς ἀνωτέραν μάθησιν καὶ εἰς τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον προκαλοῦν σήμερον αἱ Μυκηναϊκαὶ σπουδαί, ὑπῆρξε πράγματι ἐξαίρετος, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἔγραψαν ἀσυνήθως ἐνθουσιώδη ἄρθρα. Οἱ φοιτηταὶ αὐθορμήτως ὠργάνωσαν μικρὰν τελετὴν κατὰ τὸ τελευταῖον μάθημα καὶ προσέφερον ὡς ἀναμνηστικὸν δῶρον εἰς τὸν ἀναχωροῦντα καθηγητὴν δύο ζωγραφικοὺς πίνακας τῶν πρωτογόνων τῆς Αὐστραλίας, ἐζωγραφισμένους ἐπὶ φλοιῶν δένδρων, ἐπειδὴ εἶχεν ἐπανειλημμένως πραγματευθῆ τὴν τέχνην καὶ τὰς δοξασίας τῶν λιθικῶν κατοίκων τῆς Αὐστραλιανῆς ἠπείρου. Τέλος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Nicholson Museum, τοῦ πρώτου κλασσικοῦ μουσείου τοῦ Νοτίου ἡμισφαιρίου, ὁ Καγκελλάριος καὶ ὁ Ἀντικαγκελλάριος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Sydney ἀπέτεινον θερμοὺς λόγους καὶ τιμητικὰς ἀφιερώσεις εἰς τὸν κ. Μαρινᾶτον, ὅστις παρεκλήθη νὰ εἶναι εἷς τῶν τριῶν ἐπισήμων ὁμιλητῶν τῆς τελετῆς.

Κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ὁ κ. Μαρινᾶτος ἔδωκε τὰς συμπεφωνημένας ὁμιλίας καὶ φροντιστήρια (ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς) εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ἀδελαΐδος, Μελβούρνης, Monash, Hobart (τῆς Τασμανίας) καὶ Καμπέρρας

(τῆς πρωτευούσης τῆς Αὐστραλίας). Παντοῦ ἐσημειώθη μεγάλη προσέλευσις καὶ μέγα ἐνδιαφέρον. Δὲν κατέστη δυνατόν, ἐλλείψει χρόνου, νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ κ. Μαρινᾶτος τὰ Πανεπιστήμια τῆς Νέας Ζηλανδίας.

Διαρκούντων τῶν ἐν Καμπέρρᾳ μαθημάτων ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μαρινᾶτον ὁ ἐπὶ τῶν ζητημάτων πολιτισμοῦ διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος τῶν Ἰνδιῶν καὶ διεβίβασε παράκλησιν τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅπως ὁ κ. καθηγητὴς ἐπισκεφθῇ ἐπὶ δεκαήμερον τὰς Ἰνδίας ὡς ἐπίσημος ξένος, ἵνα ὁμιλήσῃ εἰς τὰ Ἰνδικὰ Πανεπιστήμια. Ἐδέχθη, ἐλλείψει χρόνου, τριήμερον παραμονήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνώτεροι ἀρχαιολογικοὶ ὑπάλληλοι ὡδήγησαν τοῦτον εἰς τὰς περιφήμους ἀρχαιότητας τοῦ Delhi καὶ τῆς Ἄγρας. Ἔδωκε δύο ὁμιλίας, μίαν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀρχαιολογίας καὶ μίαν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Ἐθνικοῦ μουσείου τοῦ Νέου Δέλχι, γενόμενος εἶτα δεκτὸς εἰς τὸ Ἰνδικὸν Ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἐγένετο ἐκεῖ μικρὰ τελετὴ καὶ προσεφέρθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα, ὁμοῦ μετὰ τῆς εὐχῆς, ὅπως συσφιγχθῶσιν αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο λαῶν τῶν ἐχόντων τὸ μέγα Ἑλληνικὸν καὶ Ἰνδικὸν παρελθὸν καὶ ἐπακολουθήσῃ μεγαλυτέρα ἀνταλλαγὴ ἐπιστημόνων.

Τὸ συγκινητικώτερον ἴσως σημεῖον τῆς ὅλης περιοδείας ἀπετέλεσεν ἡ εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν παράστασις τῶν Ὀρνίθων τοῦ Ἀριστοφάνους ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τοῦ κλασσικοῦ τμήματος εἰς τὸ ἓν ἐκ τῶν τριῶν θεάτρων τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σύδνεϋ. Τὰς εἰσπράξεις, συμποσουμένας εἰς ἑκατὸν δολλάρια, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων τῆς παραστάσεως, ἀπέστειλαν οἱ φοιτηταί, ὡς εὐχαριστήριον πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μαρινάτου, πρὸς τὴν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑπέδειξαν, ὅπως ὀργανωθῇ ἀνάλογος παράστασις καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Πράγματι, τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἀνέθεσε τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς καθηγητὰς κ.κ. Μαρινᾶτον καὶ Βουρβέρην. Θὰ ἦτο ἐξόχως εὐκταῖον, ὅπως τὸ παράδειγμα τῶν Αὐστραλῶν (καὶ δὲν εἶναι οἱ μόνοι) φρονηματίσῃ κατὰ παράλληλον τρόπον καὶ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἡμᾶς τοὺς διδασκάλους των.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Β. Δασκαλάκης ἐξελέγη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου πνευματικῆς συνεργασίας τῶν κρατῶν - μελῶν τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα δὲ αὐτὴν μετέσχε τῶν ἐν Στρασβούργῳ ἐργασιῶν του κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐπίσης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν μετέσχεν εἰς τὴν σύνοδον τῆς Εὐρωπαϊκῆς μορφωτικῆς ἑταιρείας, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς Ἀμστερνταμ τῆς Ὁλλανδίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκηπος Βερνάρδου τῆς Ὁλλανδίας.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Β. Δασκαλάκης, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ μορφωτικοῦ συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, παρέστη εἰς τὴν

Διάσκεψιν τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, συνελθοῦσαν ἐν Βιέννῃ κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1965.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Β. Δασκαλάκης ἀντικατέστησε τὸν κωλυθέντα Πρύτανιν κ. Φιλιππίδην εἰς τὴν διάσκεψιν Πρυτάνεων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, ἡ ὁποία συνῆλθεν εἰς Βουκουρέστιον κατ' Ἰανουάριον 1966.

Ὁ καθηγητὴς Διονύσιος Ἀ. Ζακυθηνὸς μετέσχε καὶ προήδρευσε τοῦ ἐν Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ συνελθόντος Τρίτου Πανιονίου Συνεδρίου (23 - 29 Σεπτεμβρίου 1966).

Ὁ καθηγητὴς Διονύσιος Ἀ. Ζακηθυνὸς μετέσχε τοῦ ἐν Σόφιᾳ Πρώτου Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν σπουδῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης (26 Αὐγούστου - 1 Σεπτεμβρίου 1966). Ὑπέβαλεν εἰσήγησιν περὶ τοῦ θέματος Les peuples de l'Europe du Sud-Est et leur rôle dans l'Histoire, πραγματευθεὶς εἰδικώτερον τὸ τμῆμα Byzance et les peuples du Sud-Est Européen. La synthèse byzantine (Rapport pour la séance plénière, σελ. 5 - 29).

Ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐδίδαξε κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1965 - 1966 καὶ ἐν τῇ τακτικῇ ἕδρᾳ τῆς Νεοελληνικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν διδασκάλων (λεκτώρων) τῆς αὐτῆς ἕδρας. Ὁ κ. Γ. Θ. Ζώρας ἐδίδαξεν ἐπίσης καὶ ἐν τῇ Σχολῇ Εἰδικεύσεως εἰς τὰς Νεωτέρας Φιλολογίας τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας μετέσχε τοῦ ἀπὸ 23ης μέχρι 29ης Σεπτεμβρίου 1965 Γ΄ Πανιονίου Συνεδρίου, προέβη δὲ καὶ εἰς ἀνακοίνωσιν μὲ θέμα: «Ἄγνωστον ἰταλικὸν Χρονικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως».

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Θ. Ζώρας μετέσχε τοῦ Β΄ Διεθνοῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου ἐν Χανίοις ἀπὸ 12 - 17 Ἀπριλίου 1966, προέβη δὲ καὶ εἰς ἀνακοίνωσιν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Παρατηρήσεις ἐπὶ μιᾶς ἰταλογλώσσου τραγῳδίας Κρητὸς ποιητοῦ».

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐκλήθη ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ Ι΄ Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Fédération Internationale de Langues et Litteratures Modernes τοῦ Στρασβούργου ἀπὸ 29 Αὐγούστου - 3 Σεπτεμβρίου 1966.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐκλήθη ὅπως συμμετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ταράντῳ τῆς Νοτίου Ἰταλίας συνερχομένου κατὰ Ὀκτώβριον 1966 Συνεδρίου τῆς Magna Grecia.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐκλήθη ὅπως συμμετάσχῃ τοῦ Ε΄ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Association International de Littérature Comparée εἰς Βελιγράδιον ἀπὸ 30ης Αὐγούστου μέχρι 5ης Σεπτεμβρίου 1967.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Κ. Βουρβέρης, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μορφωτικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, μετέβη εἰς Ἰταλίαν καὶ ἔκαμε διαλέξεις εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Κατάνης καὶ τοῦ Παλέρμου, μὲ θέμα: «Ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ κλασσικὴ μόρφωσις εἰς τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. Σκοποὶ καὶ ἐπιτεύξεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνθρωπιστικῆς Ἑταιρείας», εἰς δὲ τὴν Ρώμην προέβη εἰς ἀνταλλαγὴν γνωμῶν καὶ εὐρυτέραν συζήτησιν μετὰ τῶν εἰδικῶν συναδέλφων τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπὶ προβλημάτων τῆς Ἀρχαίας ἑλληνικῆς τραγῳδίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀνθρωπισμοῦ. Ἡ ἐπίσκεψις διήρκεσεν ἀπὸ 23ης Ἀπριλίου μέχρι 17ης Μαΐου 1966, κατὰ τὴν διάρκειαν δ' αὐτῆς ὁ καθηγητὴς κ. Βουρβέρης ἐπέσκέφθη τὰ Ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα τῆς Σικελίας καὶ τῆς Αἰωνίας Πόλεως.

Ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Βουρβέρης ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος μετέσχε τοῦ ἐν Βουδαπέστῃ ὑπὸ τῆς Οὐγγρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ὀργανωθέντος ἀπὸ 1ης μέχρι 8ης Νοεμβρίου 1965 Διεθνοῦς Συνεδρίου Κλασσικῶν Σπουδῶν.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Μ. Κοντολέων μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν ἐν τῇ Fondation Hardt Vandoeuvres - Γενεύῃ, γινομένην γενικὴν συνέλευσιν τῆς Fédération Internationale des Association d'Études Classiques (FIEC) κατὰ τὴν 8ην καὶ 9ην Σεπτεμβρίου 1966. Ἐκ τῶν συζητηθέντων θεμάτων εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῶσιν ἐνταῦθα τὰ ἑπόμενα δύο.

1) Ἡ ὀργάνωσις τοῦ 5ου διεθνοῦς συνεδρίου τῆς FIEC εἰς Bonn τῆς Γερμανίας κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1969, τοῦ ὁποίου τὸ γενικὸν θέμα θὰ εἶναι αἱ σύγχρονοι μέθοδοι ἑρμηνείας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἀρχαιογνωσίας: Γλωσσολογίαν, Ὕφος (Stylistique), Κριτικὴν τῶν κειμένων, Τεχνικὴν τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀποσπασμάτων, Ἱστορίαν, Φιλοσοφίαν, Ἀρχαιολογίαν.

2) Ἡ χρησιμοποίησις ἠλεκτρονικῶν μηχανημάτων (ordinateurs γαλλ., Compaters ἀγγλ.) εἰς τοὺς κλάδους τῆς Φιλολογίας. Αἱ σχετικαὶ ἀνακοι-

νώσεις τῶν καθηγητῶν κ.κ. L. Delatte (Βέλγιον), διευθύνοντος σχετικοῦ κέντρου ἐρεύνης ἐν Liège εἰς A. D. Winspear (Καναδᾶς), ἦσαν λίαν αἰσιόδοξοι, ἐφάνη δὲ ὅτι ὄντως μέχρι τινὸς δύνανται νὰ βοηθήσουν τὰ μηχανήματα ταῦτα εἰς σύνταξιν καταλόγων.

Ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Τζαννετᾶτος μετέσχε τοῦ Γ΄ Πανιονίου Συνεδρίου (24 - 29 Σεπτ.), ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν μὲ θέμα: «Τὸ Πρακτικὸν τῆς λατινικῆς ἐπισκοπῆς Κεφαλληνίας τοῦ 1264 καὶ ἡ ἐπιτομὴ αὐτοῦ. Κριτικὴ ἔκδοσις αὐτῶν».

Ὁ αὐτὸς καθηγητὴς κατὰ τὸ β΄ δεκαήμερον Ὀκτωβρίου (11 - 19) μετέβη μεθ' ὁμάδος συνεργατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Εὐθ. Σουλιογιάννης, βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς φιλολογίας, καὶ ὁ κ. Στ. Χατζηστυλλῆς, τελειόφοιτος τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ὡς καὶ εἰδικὸς φωτογράφος, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἰς τὰς ἱερὰς δὲ μονὰς Ἰβήρων, Ξηροποτάμου καὶ Παντοκράτορος ἐμελέτησαν κώδικας λόγων τοῦ Ἰσοκράτους, ἐπραγματοποίησαν δὲ 3125 λήψεις μικροφωτογραφιῶν τῶν κωδίκων τούτων, συνήθως ἐκ δύο σελίδων ἑκάστην.

Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοργιαλενείου Βιβλιοθήκης Ἀργοστολίου, ὁ κ. Θ. Τζαννετᾶτος ἔκαμε τὴν 5ην Ἰουνίου εἰς τὴν αὐτόθι αἴθουσαν αὐτῆς διάλεξιν μὲ θέμα: «Οἱ Κεφαλλῆνες καὶ ὁ Ὀδυσσεύς».

Ὁ καθηγητὴς κ. Θ. Τζαννετᾶτος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μετέσχε τοῦ ἐν Σόφιᾳ συνελθόντος διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Βαλκανικῶν σπουδῶν καὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης (26 Αὐγ. - 1 Σεπτ.), ἐνώπιον δὲ τούτου προέβη εἰς ἀνακοίνωσιν γαλλιστὶ μὲ θέμα: «Ὁ Ἀρχέλαος καὶ ἡ Ἑλληνικότης τῆς Μακεδονίας ἀπὸ φιλολογικῆς ἀπόψεως».

Ὁ καθηγητὴς κ. Κωνσταντῖνος Ἰω. Μερεντίτης ὡμίλησε τὴν 15ην Ἰανουαρίου τοῦ 1966 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Münster, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τούτου μὲ θέμα: Der Freiheietsdr ang der Griechen in der Dichtung der Vergungenheit und Gegenwart.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Κ. Σπυριδάκης μετέσχε τοῦ Γ΄ Πανιονίου Συνεδρίου ἀπὸ τῆς 23 - 29 Σεπτεμβρίου 1965 μετ' ἀνακοινώσεώς του εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Συνθετικὰ στοιχεῖα τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν Ἑπτάνησον».

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Κ. Σπυριδάκης μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς εὐρωπαϊκὴν σύσκεψιν εἰς Ζάγκρεμπ ἀπὸ τῆς 8 - 10 Φεβρουαρίου 1966 διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν Λαογραφικοῦ Ἄτλαντος τῆς Εὐρώπης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρασκευὴν ἀντιστοίχου ἑλληνικοῦ.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Κ. Σπυριδάκης μετέσχε τοῦ Β΄ Διεθνοῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου ἐν Χανίοις Κρήτης ἀπὸ 12 - 17 Ἀπριλίου 1966, προέβη δὲ καὶ εἰς ἀνακοίνωσιν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημώδη ᾄσματα καὶ λαϊκὰ στιχουργήματα περὶ τῆς ἁλώσεως τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρκαδίου τῷ 1866».

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Κ. Σπυριδάκης, προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἀλβανικῆς Ἐπιτροπῆς Βαλκανικῶν Σπουδῶν (Comité National Albanais d'Études Balkaniques), μετέσχεν εἰς τὴν ὀργανωθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως τῶν Σπουδῶν Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης (Associatoin Internationale d'Études du Sud-Est Européen), βαλκανικὴν σύσκεψιν εἰς Τίρανα ἀπὸ τῆς 17 - 18 Ἰουνίου 1966 πρὸς μελέτην καὶ ἔκδοσιν δημωδῶν ᾀσμάτων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων λαϊκοῦ πολιτισμοῦ, κοινῶν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Κ. Σπυριδάκης μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Κέντρου Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς τὸ Α΄ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Βαλκανικῶν σπουδῶν καὶ τῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἐν Σόφιᾳ ἀπὸ 26 Αὐγ. - 1 Σεπτεμβρ. 1966 μετ' ἀνακοινώσεως εἰς αὐτὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «La legende de Saint Cassien chez les peuples grec, bulgare et russe».

Τὴν 16ην Μαΐου 1966 ἤρχισε τὰ μαθήματά του ἐν τῇ Μικρᾷ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὁ νέος καθηγητὴς τῆς Ἰταλικῆς Γλώσσης καὶ Λογοτεχνίας κ. G. Fischetti μὲ θέμα: «Giacomo Leopardi poeta Greco». Εἰς τὸ ἐναρκτήριον μάθημα παρέστησαν καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κοσμήτορα αὐτῆς, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. M. Conti καὶ πολλοὶ ἀκροαταί.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βουδαπέστης κ. Vanos Harmata, παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις ὡμίλησεν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Σχολῆς τὴν 17ην Νοεμβρίου μὲ θέμα ἀφορῶν εἰς τὰς Ἀρχαιολογικὰς σπουδὰς ἐν Οὐγγαρίᾳ.

Ὁ ἐκ Σαουδικῆς Ἀραβίας καθηγητὴς κ. I. El Shoureki ὡμίλησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τὴν Πέμπτην 2 Δεκεμβρίου 1965 ἐν τῇ Μικρᾷ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μὲ θέμα: «Lumieres sur la peninsule Arabique».

Ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Μιλάνῳ Καθολικοῦ Πανεπιστημίου καὶ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἐνετίᾳ Fondazione Cini κ. A. Pertusi παρέμεινε φιλοξενούμενος τῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 18 - 22 Ἀπριλίου 1966, ὡμίλησε δὲ πρὸς τοὺς καθηγητὰς καὶ φοιτητὰς τὴν 21ην Ἀπριλίου εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον τῆς Σχολῆς, ἔχων ὡς θέμα: «Ἀπόψεις ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἐνετίας καὶ Βυζαντίου ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου μέχρι τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος» (γαλλιστί).

Ἡ κατ' ἔτος ὀργανουμένη ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐκδρομὴ ἐγένετο ἐφέτος εἰς τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα. Μετέσχον περὶ τοὺς 90 φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τοῦ τετάρτου ἔτους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ν. Μ. Κοντολέοντος καὶ Κ. Σπετσιέρη καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς κ. Σ. Παπασπυροπούλου. Παρὰ τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα — δέκα ἡμέραι — κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ ἑπόμενον πρόγραμμα: Βρεντήσιον, Τάρας, Μεταπόντιον, Ρήγιον, Μεσσήνη, Cefalù, Palermo, Ἀκράγας, Γέλα, Συρακοῦσαι, Ποσειδωνία (Paestum), Πομπηία, Νεάπολις, Βρεντήσιον. Οἱ ἐκδραμόντες ἔτυχον ἰδιαιτέρας περιποιήσεως ἐν Παλέρμῳ, ἔνθα ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοὺς ἐδεξιώθη εἰς τὸν Βοτανικὸν κῆπον τῆς πόλεως, παρέθεσε δὲ γεῦμα εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ τὸν γραμματέα ἔνθα παρεκάθησεν ὁλόκληρος ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν μετὰ τῶν κυριῶν των. Τὸ συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος καθηγητοῦ κ. Bruno Lavagnini, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ Δρος κ. V. Rotolo ἦτο μία σημαντικὴ προσφορὰ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδρομῆς, ἥτις ὑπῆρξε μία ὡραία ἀρχὴ στενοτέρας ἐπαφῆς μὲ τὴν Ἰταλίαν.